

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2015 r.
poz. 1387, z 2016
r. poz. 2260, z
2017 r. poz. 961.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 1987 r.

o państwowych instytucjach filmowych

Preambuła. (uchylona)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawę stosuje się do utworzonych przed dniem 1 stycznia 2006 r. państwowych instytucji filmowych oraz do działających w nich zespołów filmowych.

Art. 2. (uchylony)

Art. 3. (uchylony)

Art. 4. (uchylony)

Rozdział 2

(uchylony)

Rozdział 3

Państwowe instytucje filmowe

Art. 14. (uchylony)

Art. 15. (uchylony)

Art. 16. Organem założycielskim dla państwowych jednostek organizacyjnych kinematografii jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 17. Państwowa instytucja filmowa jest powołana do produkcji i opracowywania filmów.

Art. 18. (uchylony)

Art. 18a. (uchylony)

Art. 19. (uchylony)

Art. 20. 1. Państwowa instytucja filmowa prowadzi działalność jako jednostka samodzielna pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym.

2. Załoga państwowej instytucji filmowej uczestniczy w zarządzaniu instytucją według zasad określonych w przepisach o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego, z zastrzeżeniem art. 33.

Art. 21. 1. Państwowa instytucja filmowa działa na podstawie statutu.

2. Statut określa w szczególności cele, zadania i strukturę organizacyjną państwowej instytucji filmowej oraz jej organy zarządzające.

3. Statut państwowej instytucji filmowej może również przewidywać utworzenie zakładów i innych wewnętrznych jednostek organizacyjnych.

4. Statut uchwala ogólne zebranie pracowników państwowej instytucji filmowej w trybie określonym w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Statut podlega zatwierdzeniu przez organ założycielski.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio do zmiany statutu.

7. (uchylony)

8. Zasady i tryb działania państwowej instytucji filmowej określa regulamin ustalony przez dyrektora po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej.

Art. 22. 1. Państwowa instytucja filmowa może rozpocząć działalność z chwilą wpisania do rejestru państwowych instytucji filmowych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

3. Wpis do rejestru następuje z urzędu.

4. Państwowa instytucja filmowa nabywa osobowość prawną z chwilą wpisania do rejestru.

5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru, uwzględniając w szczególności konieczność prowadzenia odrębnej księgi rejestru dla każdej państwowej instytucji filmowej.

Art. 23. 1. Organami państwowej instytucji filmowej są:

- 1) dyrektor;
 - 2) ogólne zebranie pracowników i rada pracownicza.
2. Dyrektor państwowej instytucji filmowej zarządza instytucją i reprezentuje ją.
3. Dyrektor państwowej instytucji filmowej podejmuje decyzje samodzielnie i ponosi za nie odpowiedzialność.

Art. 23a. (uchylony)

Art. 24. 1. Dyrektora państwowej instytucji filmowej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, dotyczących powołania i odwołania dyrektora przedsiębiorstwa państwowego użyteczności publicznej.

2. W państwowej instytucji filmowej nowo utworzonej dyrektora powołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

3. Zastępców dyrektora państwowej instytucji filmowej oraz głównego księgowego powołuje i odwołuje dyrektor instytucji za zgodą rady pracowniczej.

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może, w drodze zarządzenia, łączyć państwowe instytucje filmowe utworzone przed dniem 1 stycznia 2005 r.

2. Do połączenia państwowych instytucji filmowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 ust. 2 i art. 19 ust. 1–3 i ust. 4 zdanie pierwsze ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406, z 2014 r. poz. 423 oraz z 2015 r. poz. 337).

3. Z dniem wpisu do rejestru nowo utworzonej państwowej instytucji filmowej minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wykreśla z rejestru państwowe instytucje filmowe, które uległy połączeniu.

Art. 25a. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może, w drodze zarządzenia, przekształcić państwową instytucję filmową w państwową instytucję kultury w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Zarządzenie o przekształceniu państwowej instytucji filmowej w państwową

instytucję kultury stanowi jednocześnie akt o utworzeniu państwowej instytucji kultury.

2. Przy przekształceniu państwowej instytucji filmowej w państwową instytucję kultury minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego uwzględnia:

- 1) potrzeby państwa wynikające z zadań w zakresie upowszechniania kultury filmowej;
- 2) warunki finansowe, ekonomiczne, organizacyjne i techniczne niezbędne do funkcjonowania tworzonej państwowej instytucji kultury.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego staje się, z dniem utworzenia państwowej instytucji kultury, organizatorem w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, niezwłocznie po utworzeniu państwowej instytucji kultury, wykreśli państwową instytucję filmową z rejestru państwowych instytucji filmowych, nada statut państwowej instytucji kultury oraz dokona jej wpisu do rejestru instytucji kultury.

5. Z dniem utworzenia państwowej instytucji kultury ustaje działalność ogólnego zebrania pracowników i rady pracowniczej państwowej instytucji filmowej. Dyrektor państwowej instytucji filmowej pełni funkcję do czasu powołania dyrektora państwowej instytucji kultury.

6. Z dniem utworzenia państwowej instytucji kultury pracownicy państwowej instytucji filmowej stają się pracownikami państwowej instytucji kultury.

7. Z dniem utworzenia państwowej instytucji kultury mienie państwowej instytucji filmowej staje się mieniem państwowej instytucji kultury.

8. Z dniem utworzenia państwowa instytucja kultury wstępuje we wszystkie stosunki prawne, których podmiotem była państwowa instytucja filmowa.

Art. 26. (uchylony)

Art. 26a. Do likwidacji i upadłości państwowej instytucji filmowej stosuje się odpowiednio ustawę z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1384 oraz z 2015 r. poz. 1322), z tym że:

- 1) likwidacja państwowej instytucji filmowej polega na zadysponowaniu składnikami materialnymi i niematerialnymi tej instytucji na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, z zastrzeżeniem pkt 5, i wykreśleniu państwowej instytucji filmowej z rejestru instytucji filmowych, o którym mowa w art. 22, po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli. Jeżeli wierzycielem likwidowanej państwowej instytucji filmowej jest Skarb Państwa – wierzytelności te z dniem podjęcia decyzji o likwidacji umarza się;
- 2) likwidacja państwowej instytucji filmowej, z zastrzeżeniem pkt 3, może nastąpić na wspólny wniosek dyrektora i rady pracowniczej państwowej instytucji filmowej. Decyzje o likwidacji podejmuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 3) jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 19 ust. 1 tej ustawy lub państwowa instytucja filmowa nie spełnia zadań określonych w statucie bądź do dnia 31 grudnia 2012 r. nie została podjęta decyzja o likwidacji państwowej instytucji filmowej lub państwowa instytucja filmowa nie została skomercjalizowana – instytucja ta podlega likwidacji z inicjatywy ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 4) art. 19 ust. 2, art. 20, art. 22 i art. 23 tej ustawy nie stosuje się;
- 5) z dniem postawienia w stan likwidacji lub ogłoszenia upadłości państwowej instytucji filmowej autorskie prawa majątkowe przysługujące tej instytucji stają się nieodpłatnie własnością państwowej instytucji kultury wyspecjalizowanej w zakresie ochrony narodowego dziedzictwa kulturalnego w dziedzinie kinematografii, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961).

Art. 27. Państwowa instytucja filmowa, na wniosek sejmiku województwa, może być przekazana do prowadzenia samorządowi województwa na zasadach określonych w porozumieniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z zarządem województwa.

Art. 27a. 1. Do państwowych instytucji filmowych oraz spółek powstałych w wyniku komercjalizacji państwowych instytucji filmowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji

i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2016 r. poz. 981, 1174 i 2260), z tym że:

- 1) komercjalizacji państwowej instytucji filmowej dokonuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z własnej inicjatywy lub na wspólny wniosek dyrektora i rady pracowniczej państwowej instytucji filmowej;
- 2) wpływy ze zbycia akcji spółki powstałej w wyniku komercjalizacji państwowej instytucji filmowej są przychodami Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej;
- 3) o sporządzeniu aktu komercjalizacji państwowej instytucji filmowej powiadamia się Dyrektora Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, który ma prawo wglądu w dokumentację rachunkową i księgi handlowe spółki powstałej z przekształcenia państwowej instytucji filmowej oraz przysługuje mu prawo zgłaszania uwag i występowania z wnioskami dotyczącymi spraw tej spółki – w czasie, gdy Skarb Państwa pozostaje jedynym akcjonariuszem tej spółki;
- 4) z dniem sporządzenia aktu komercjalizacji państwowej instytucji filmowej instytucję tę wykreśla się z rejestru.

1a. Do zbywania akcji spółki powstałej w wyniku komercjalizacji państwowej instytucji filmowej stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259), z tym że:

- 1) w razie zbycia akcji spółki powstałej w wyniku komercjalizacji państwowej instytucji filmowej zasoby sztuki filmowej zgromadzone w tej spółce stają się nieodpłatnie własnością państwowej instytucji kultury wyspecjalizowanej w zakresie ochrony narodowego dziedzictwa kulturalnego w dziedzinie kinematografii, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii i podlegają przekazaniu jej;
- 2) zbyciu nie podlegają autorskie prawa majątkowe do filmów wyprodukowanych do dnia 31 grudnia 1989 r. przysługujące spółce powstałej w wyniku komercjalizacji państwowej instytucji filmowej – w takim przypadku prawa te stają się nieodpłatnie własnością Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej;

- 3) na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego Rada Ministrów może w formie uchwały udzielić zgody na inny niż publiczny tryb zbycia udziałów lub akcji spółki powstałej w wyniku komercjalizacji państwowej instytucji filmowej poprzez ich nieodpłatne wniesienie do Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, który ma obowiązek je zbyć w terminie 12 miesięcy od dnia wniesienia, w tym nieodpłatnie na rzecz jednostki samorządu terytorialnego w celu prowadzenia działalności kulturalnej.

2. Przepisy ust. 1 nie naruszają praw twórców wynikających z ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.¹⁾), w szczególności dotyczących nowych pól eksploatacji.

Art. 27b. Do likwidacji lub upadłości spółki powstałej w wyniku komercjalizacji państwowej instytucji filmowej stosuje się, odpowiednio ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.²⁾) albo ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.³⁾), z tym że z dniem postawienia w stan likwidacji lub ogłoszenia upadłości:

- 1) jednoosobowej spółki Skarbu Państwa:
 - a) zasoby sztuki filmowej zgromadzone w tej spółce stają się nieodpłatnie własnością państwowej instytucji kultury wyspecjalizowanej w zakresie ochrony narodowego dziedzictwa kulturalnego w dziedzinie kinematografii, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii i podlegają jej przekazaniu,
 - b) autorskie prawa majątkowe przysługujące tej spółce stają się nieodpłatnie własnością Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej;
- 2) jednoosobowej spółki jednostki samorządu terytorialnego: zasoby sztuki filmowej zgromadzone w tej spółce oraz autorskie prawa majątkowe jej

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 152, poz. 1016 oraz z 2015 r. poz. 932 i 994.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161 oraz z 2015 r. poz. 4, 978 i 1133.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166 i 1259.

przysługujące stają się mieniem samorządowej instytucji kultury utworzonej w celu upowszechniania kultury filmowej, o ile organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego postanowi o ich przekazaniu, w drodze uchwały podjętej do dnia postawienia spółki w stan likwidacji lub ogłoszenia upadłości.

Art. 28. 1. W państwowych instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest produkcja filmów, mogą działać zespoły filmowe jako wewnętrzne jednostki organizacyjne.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 29. Zespół filmowy działa na podstawie statutu państwowej instytucji filmowej, w której został utworzony, określającego w szczególności:

- 1) zadania zespołu filmowego oraz sposób i zakres wykonywania przez zespół czynności producenta filmu;
- 2) szczegółowy zakres działania oraz uprawnienia i obowiązki kierownika artystycznego i innych osób wchodzących w skład zespołu.

Art. 30. 1. Działalność zespołu filmowego podlega okresowym ocenom ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w przypadku negatywnej oceny, rozwiązuje zespół przed upływem czasu określonego przy jego utworzeniu.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może również rozwiązać zespół przed upływem czasu określonego przy jego utworzeniu, jeżeli działalność zespołu narusza postanowienia statutu państwowej instytucji filmowej.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dokonuje kontroli i oceny działalności państwowej instytucji filmowej oraz pracy jej dyrektora.

2. Kontrola i ocena działalności państwowej instytucji filmowej obejmuje w szczególności:

- 1) jej zgodność z prawem oraz z zasadami i celami polityki kulturalnej państwa;
- 2) działalność artystyczną, jej poziom oraz stopień zaspokajania potrzeb kulturalnych społeczeństwa;
- 3) wyniki ekonomiczne.

Art. 32. 1. W państwowej instytucji filmowej, w której został utworzony zespół filmowy, kierownik artystyczny zespołu filmowego ponosi odpowiedzialność za działalność zespołu, o której mowa w art. 31 ust. 2 pkt 2, przed ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, a za działalność zespołu, o której mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3 – przed dyrektorem państwowej instytucji filmowej.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wydaje państwowej instytucji filmowej zalecenia dotyczące usunięcia braków i niedociągnięć stwierdzonych w jej działalności.

Art. 33. Państwowa instytucja filmowa prowadzi działalność na podstawie planu, który ustala dyrektor, a następnie zatwierdza minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może nałożyć na państwową instytucję filmową obowiązek wykonania dodatkowego zadania, w szczególności:

- 1) produkcji poza planem określonego filmu;
- 2) dystrybucji lub rozpowszechniania określonego filmu w oznaczony sposób.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego zapewnia państwowej instytucji filmowej środki niezbędne do wykonania nałożonego zadania.

Art. 35. (uchylony)

Art. 36. (uchylony)

Art. 37. (uchylony)

Art. 38. (uchylony)

Art. 39. (uchylony)

Art. 40. (uchylony)

Art. 41. (uchylony)

Rozdział 4

Gospodarka finansowa**Art. 42.** (uchylony)**Art. 43.** (uchylony)**Art. 44.** (uchylony)

Art. 45. 1. Państwowa instytucja filmowa prowadzi samodzielnie gospodarkę finansową, pokrywając z uzyskanych przychodów koszty działalności i zobowiązania.

2. Podstawą gospodarki finansowej państwowej instytucji filmowej jest roczny plan finansowy, który ustala dyrektor.

3. Roczny plan finansowy obejmuje w szczególności:

- 1) przychody, w tym dotacje z wyodrębnieniem ich rodzajów;
- 2) koszty operacyjne, w tym wydatki na wynagrodzenia i składki naliczane od wynagrodzeń;
- 3) wydatki inwestycyjne;
- 4) stan środków obrotowych na początek i koniec roku obrotowego.

4. Rokiem obrotowym państwowej instytucji filmowej jest rok kalendarzowy.

5. Państwowa instytucja filmowa prowadzi rachunkowość na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości.

6. Roczne sprawozdanie finansowe państwowej instytucji filmowej podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

7. Roczne sprawozdanie finansowe państwowej instytucji filmowej zatwierdza minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 45a. 1. Państwowa instytucja filmowa tworzy:

- 1) fundusz statutowy;
- 2) fundusz rezerwowy;
- 3) inne fundusze, których utworzenie przewidują odrębne przepisy.

2. Fundusz statutowy odzwierciedla wartość mienia otrzymanego przez państwową instytucję filmową w momencie utworzenia.

3. Fundusz statutowy zwiększa się o:

1) wartość mienia otrzymanego nieodpłatnie na podstawie decyzji właściwych organów lub na podstawie odrębnych przepisów;

2) zysk netto, z uwzględnieniem ust. 5.

4. Fundusz statutowy zmniejsza się o:

1) wartość mienia przekazanego nieodpłatnie na podstawie decyzji właściwych organów lub na podstawie odrębnych przepisów;

2) straty netto nieznajdujące pokrycia w funduszu rezerwowym.

5. Fundusz rezerwowy tworzy się z zysku netto. Odpis na fundusz rezerwowy nie może być niższy niż 10% zysku netto. Państwowa instytucja filmowa może zaniechać odpisu, gdy stan funduszu rezerwowego przekroczy równowartość 2% kosztów działalności tej instytucji w roku obrotowym.

6. Fundusz rezerwowy przeznacza się na pokrycie straty netto.

Art. 45b. 1. Państwowe instytucje filmowe dokonują na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej wpłat w wysokości 50% przychodów z majątkowych praw autorskich do filmów wyprodukowanych do dnia 31 grudnia 1989 r.

2. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w okresach kwartalnych, w terminie 30 dni po upływie kwartału.

3. Do należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁴⁾), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują Dyrektorowi Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, a uprawnienia organu odwoławczego – ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

4. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty uzyskania przychodów, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, w dacie ich poniesienia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 27a ust. 2.

Rozdział 5

(uchylony)

Rozdział 6

(uchylony)

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269 i 1311.

Rozdział 7

(uchylony)

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 59. 1. Przedsiębiorstwa państwowe prowadzące produkcję lub opracowanie filmów oraz dystrybucję i rozpowszechnianie filmów, z wyłączeniem przedsiębiorstwa państwowego „Łódzkie Zakłady Wytwórcze Kopii Filmowych”, stają się z dniem wejścia ustawy w życie instytucjami filmowymi w rozumieniu ustawy, a ich pracownicy – pracownikami tych instytucji.

2. Istniejące w dniu wejścia ustawy w życie Zrzeszenie Przedsiębiorstw Państwowych Kinematografii staje się Zrzeszeniem Instytucji Filmowych, a jego pracownicy – pracownikami Zrzeszenia Instytucji Filmowych.

3. (pominięty)

4. (pominięty)

Art. 60. (pominięty)

Art. 61. (pominięty)

Art. 61a. Przepisy art. 26a stosuje się również do autorskich praw majątkowych do filmów przysługujących instytucji filmowej, której likwidacji lub postępowania upadłościowego nie zakończono przed dniem 1 kwietnia 2002 r. W takim wypadku prawa te stają się własnością Filмотeki Narodowej z dniem 1 kwietnia 2002 r.

Art. 62. (pominięty)

Art. 63. Traci moc ustawa z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 66, poz. 452, z 1961 r. Nr 10, poz. 53 oraz z 1968 r. Nr 12, poz. 64).

Art. 64. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1987 r.